

Moderna comèdia rànica

La història. Nova York, ara. Jamie és una executiva que es dedica a trobar talents per a empreses potents, rep Dylan a l'aeroport, que ve per una entrevista laboral, es cauen bé, s'enrotllen, se'n van al llit, però es juramenten que només seran amics i que no hi hauran compromisos...

La pel·lícula. La comèdia nord-americana clàssica, la *screwball comedy*, té més vides que una gata-da famolenca. Con derecho a roce (*Friends with Benefits*, amics amb avantatges) s'empara en *Sucedió una noche* (1934), el poster del qual presideix el dormitori de Jamie. És evident que Justin Timberlake i Mila Kunis no volen ser pas Clark Gable ni Claudette Colbert. El que sí procuren és reciclar-se al gust hipermodern, havent passat abans per *Tú y yo* (1957) i *Cuando Harry encontró a Sally* (1989) de Rob Reiner amb guió de Nora Ephron, tots ells convenientment deconstruïts i salpebrats al gust Apatow de *Lio embarazoso*. Uf! Tot plegat remet a una història de personatges intel·lectualment preparats, tant com que el terreny sentimental es mostren retrets, insegurs i a la deriva. Si el *conseller* Cleries proposa un Pla Nacional de Valors per a Catalunya, ja en té un de clamorós: l'assumpció de compromisos. Will Gluck (Nova York, 1974) dirigeix l'enrenou amb més ofici i benefici de l'esperat. Se'n surt, com pot, en les escenes de llit,

amb llençols interposats que amaguen les vergonyes d'una comèdia que no té pèls a la llengua a l'hora de xerrar, però sí que els fa evidents quan toca mostrar els cossos 'jugant a tennis'. En aquest divorci audiovisual, la comèdia toca sostre i queda vista per a sentència: moderna comèdia rànica. El look urbanita (Nova York i Los Àngeles glamurosos) agombola l'excel·lent química Timberlake-Kunis, recolzats pels imponents secundaris Patricia Clarkson, Woody Harrelson i

Con derecho a roce

Director: Will Gluck.

Intèrprets: Mila Kunis, Justin Timberlake, Patricia Clarkson, Richard Jenkins. EUA, 2011. 108'. JC Alpícat, Lauren y Majèstic Tàrrega.

Richard Jenkins.

La imatge. Dylan i Jamie asseguts damunt la 'o' de les lletres Hollywood, en el turó de la Meca del Cinema a Los Àngeles.

La frase. 'M'agradaria que la meua vida fos una pel·lícula', somia Jamie. Un dels perills d'anar al cinema de manera assídua, és que com la Mia Farrow de *La rosa púrpura de El Cairo*, vulguis viure a la pantalla.

La recomanació. D'alerta sentimental per a parelles d'amics pràctics.